

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 713

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 3 august 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 197 din 6 aprilie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală	2–4
Decizia nr. 239 din 27 aprilie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României raportat la art. 270 alin. (3) din același act normativ.....	4–6
Decizia nr. 245 din 27 aprilie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (4) lit. n) din Codul de procedură penală	7–9
Decizia nr. 259 din 27 aprilie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (6) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat	9–11
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
11. — Regulament pentru modificarea Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 10/2016 privind organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară	12–15
★	
Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 197

din 6 aprilie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana-Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 lit. b) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marian Marin în Dosarul nr. 6.927/232/2018 al Judecătoriei Găești și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 285D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 489D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 lit. b) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marian Marin în Dosarul nr. 2.210/232/2018 al Judecătoriei Găești.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în Dosarele nr. 285D/2019 și nr. 489D/2019 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public apreciază că sunt întrunite condițiile pentru conexarea dosarelor.

7. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 489D/2019 la Dosarul nr. 285D/2019, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât aceasta nu este motivată și nu are legătură cu soluționarea cauzei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin încheierile din 23 ianuarie 2019 și din 20 februarie 2019, pronunțate în dosarele nr. 6.927/232/2018 și nr. 2.210/232/2018, **Judecătoria Găești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 lit. b) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Marian Marin în cauze având ca obiect soluționarea unor plângeri împotriva unor ordonanțe de clasare.

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă principiile privind dreptul la un proces echitabil și rolul Ministerului Public. Arată, în acest sens, că atribuția procurorului prevăzută de dispozițiile art. 327 lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală nu face parte dintre atribuțiile

constituționale ale Ministerului Public, întrucât clasarea unei cauze prin ordonanță nu echivalează nici cu reprezentarea intereselor generale ale societății, nici cu apărarea ordinii de drept, a drepturilor și libertăților cetățenilor și nici cu conducerea și supravegherea activității de cercetare penală a poliției judiciare. De asemenea, consideră că procurorul nu este o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care să hotărască asupra temeiniciei unei acuzații în materie penală.

11. **Judecătoria Găești** apreciază că prerogativele încredințate procurorului de către legiuitor cu privire la administrarea și aprecierea probelor în cursul urmăririi penale reprezintă o expresie a rolului Ministerului Public, așa cum este acesta stabilit de prevederile art. 131 din Constituție. De altfel, Curtea Constituțională a statuat că, potrivit Legii fundamentale, Ministerul Public este o parte componentă a autorității judecătorești, iar nu a puterii executive sau a administrației publice și că — în calitate de reprezentant al intereselor generale ale societății și de apărător al ordinii de drept, al drepturilor și libertăților cetățenilor — Ministerului Public, prin procurori, îi revine sarcina ca în faza de urmărire penală să caute, să administreze și să aprecieze probele care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea tuturor împrejurărilor pentru justa soluționare a cauzei. În măsura în care partea interesată consideră că procurorul a pronunțat în mod discreționar soluția de clasare, aceasta are posibilitatea de a se adresa judecătorului de cameră preliminară de la instanța competentă cu plângere întemeiată pe dispozițiile art. 340 din Codul de procedură penală.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 327 lit. b) din Codul de procedură penală. Din notele scrise ale autorului excepției, depuse în motivarea criticii, reiese însă că aceasta privește numai dispozițiile art. 327 lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală. Prin urmare, Curtea se va pronunța numai asupra acestor dispoziții de lege, care au următorul cuprins: „*Atunci când constată că au fost respectate dispozițiile legale care garantează aflarea adevărului, că urmărirea penală este completă și există probele necesare și legal administrate,*

procurorul: [...] b) emite ordonanță prin care clasează [...], potrivit dispozițiilor legale.”

16. În susținerea neconstituționalității dispozițiilor de lege criticate, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 131 din Constituție referitor la rolul Ministerului Public și ale art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 327 lit. b) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 292 din 6 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 777 din 11 august 2021, Curtea a respins, ca neîntemeiată, o excepție identică ridicată de același autor. Prin decizia menționată, paragraful 22, Curtea a reținut că dispozițiile art. 327 din Codul de procedură penală, care cuprind reglementări cu privire la rezolvarea cauzelor de către procuror, își găsesc corespondent — într-o anumită măsură — în prevederile art. 262 din Codul de procedură penală din 1968 (a se vedea și Decizia nr. 308 din 9 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 2 august 2017, paragraful 15). În acest sens, Curtea a reamintit jurisprudența sa cu privire la dispozițiile art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală din 1968, și anume Decizia nr. 82 din 18 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 9 aprilie 2014, prin care a reținut că prerogativele încredințate procurorului de către legiuitor, privind administrarea și aprecierea probelor în cursul urmăririi penale, reprezintă o expresie a rolului Ministerului Public stabilit de prevederile art. 131 din Constituție. Prin aceeași decizie, Curtea a statuat că, potrivit Legii fundamentale, Ministerul Public este o parte componentă a autorității judecătorești, iar nu a puterii executive sau a administrației publice și că — în calitatea sa de reprezentant al intereselor generale ale societății și de apărător al ordinii de drept, al drepturilor și al libertăților cetățenilor — Ministerului Public, prin procurori, îi revine sarcina ca în faza de urmărire penală să caute, să administreze și să aprecieze probele care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea tuturor împrejurărilor pentru justa soluționare a cauzei. Totodată, Curtea a statuat că, în măsura în care consideră că procurorul a dispus în mod discreționar una dintre soluțiile menționate de prevederile art. 262 din Codul de procedură penală din 1968, partea interesată are posibilitatea ca, în cazul emiterii rechizitoriului, să arate instanței în ce constă nelegalitatea comisă, iar, în cazul dispunerii unei soluții de netrimitere în judecată, pe aceea de a formula, potrivit dispozițiilor art. 278 și 278¹ din Codul de procedură penală din 1968, plângere împotriva actelor procurorului la procurorul ierarhic superior și, dacă este cazul, la judecător.

18. În ceea ce privește critica potrivit căreia dispunerea de către procuror a unei soluții de clasare sau renunțare la urmărirea penală reprezintă o activitate care se circumscrie celor specifice instanțelor de judecată, prin Decizia nr. 292 din 6 mai 2021, mai sus citată, paragrafele 23 și 24, Curtea a reținut că dispozițiile art. 314 și 315 din Codul de procedură penală reglementează atât cazurile de clasare, cât și elementele obligatorii pe care ordonanța procurorului trebuie să le conțină. Curtea a observat că soluția legislativă reglementată de prevederile art. 315 din noul Cod de procedură penală, având titlul marginal „Clasarea”, nu echivalează cu o încălcare a principiilor privind dreptul la un proces echitabil și înfăptuirea justiției, întrucât astfel de rezoluții sau ordonanțe de netrimitere în judecată sunt acte supuse cenzurii judecătorului la plângerea persoanei interesate (Decizia nr. 52 din 22 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 6 mai 2019). De asemenea, Curtea a reținut că soluția de

clasare poate fi dată exclusiv de procuror, prin ordonanță, respectiv prin rechizitoriu, din oficiu sau la propunerea motivată a organului de cercetare penală. Propunerea de clasare a organului de cercetare penală se realizează prin întocmirea unui referat motivat care va cuprinde descrierea elementelor de fapt și de drept pe care se întemeiază aceasta, iar lucrările cauzei, împreună cu referatul, se înaintează procurorului, care verifică îndeplinirea condițiilor legale pentru a se dispune soluția de clasare și, după caz, își va însuși propunerea sau o va respinge, prin ordonanță. Curtea a reținut că procurorul își poate însuși integral sau parțial argumentele cuprinse în referatul organului de cercetare penală și poate dispune clasarea cu alte argumente ori chiar pe un alt temei de drept decât cel invocat. În ipoteza însușirii, în mod parțial, a propunerii din referat ori dacă procurorul nu își însușește argumentele cuprinse în propunerea organului de cercetare, potrivit prevederilor art. 315 alin. (5) din Codul de procedură penală, ordonanța de clasare va cuprinde și motivele noi, de fapt și de drept, diferite de cele invocate în referatul organului de cercetare penală. Dacă își însușește integral motivele cuprinse în referatul organului de cercetare penală, procurorul nu este obligat să motiveze ordonanța de clasare, ci face trimitere la cuprinsul referatului (Decizia nr. 758 din 13 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 21 februarie 2017, paragraful 16).

19. Totodată, prin Decizia nr. 292 din 6 mai 2021, precitată, paragrafele 25 și 26, Curtea a constatat că soluțiile de neurmărire și netrimitere în judecată sunt supuse controlului judecătorului de cameră preliminară, fapt ce dă expresie prevederilor constituționale ale art. 126 alin. (1) referitor la înfăptuirea justiției prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege. Astfel, Curtea a reținut că, în capitolul VII titlul I al părții speciale a Codului de procedură penală, legiuitorul a reglementat procedura plângerii împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală. Potrivit dispozițiilor art. 336 alin. (1) din Codul de procedură penală, orice persoană poate face plângere împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală, dacă prin acestea s-a adus o vătămare intereselor sale legitime. În ceea ce privește soluțiile de netrimitere în judecată, Curtea a constatat că împotriva acestora se poate face plângere în termen de 20 de zile de la comunicarea copiei actului prin care s-a dispus soluția, potrivit prevederilor art. 339 alin. (4) din Codul de procedură penală. În acest caz, competența de soluționare a plângerii revine tot procurorului ierarhic superior celui care a dat soluția. În acest context, Curtea a observat că dispozițiile art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală prevăd că ordonanțele prin care se soluționează plângerile împotriva soluțiilor, actelor sau măsurilor nu mai pot fi atacate cu plângere la procurorul ierarhic superior și se comunică persoanei care a făcut plângerea și celorlalte persoane interesate. În continuare, Curtea a reținut că, în cazul respingerii, potrivit prevederilor art. 339 din Codul de procedură penală, a plângerii împotriva soluției de clasare, dispusă prin ordonanță sau rechizitoriu, persoana interesată are, potrivit dispozițiilor art. 340 alin. (1) din același act normativ, posibilitatea introducerii unei plângeri la judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță.

20. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin Decizia nr. 292 din 6 mai 2021, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

21. Având în vedere cele arătate mai sus, dispozițiile art. 327 lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală nu aduc atingere nici prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenție privind dreptul la un proces echitabil.

22. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

în numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marian Marin în dosarele nr. 6.927/232/2018 și nr. 2.210/232/2018 ale Judecătoriai Găești și constată că dispozițiile art. 327 lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Găești și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 aprilie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Oana-Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 239

din 27 aprilie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României raportat la art. 270 alin. (3) din același act normativ

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 raportat la art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, excepție ridicată de Iuliana Degeratu și Viorel Degeratu în Dosarul nr. 673/245/2020/a1 al Judecătoriai Iași — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 997D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca devenită inadmisibilă, a excepției de

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006, având în vedere Decizia nr. 176 din 26 mai 2020, și respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 din același act normativ, invocând în acest sens Decizia nr. 255 din 5 mai 2022.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 3 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 673/245/2020/a1, **Judecătoria Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 raportat la art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României**. Excepția a fost ridicată de Iuliana Degeratu și Viorel Degeratu într-o cauză penală în care autorii excepției au fost trimiși în judecată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu aplicarea art. 274 din același act normativ (autorii excepției au deținut și transportat 1.160 de pachete de țigări provenind din contrabandă).

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia precizează că motivele de neconstituționalitate vizează, în principal, limitele de pedeapsă nejustificat de mari,

prevăzute la art. 274 din Legea nr. 86/2006, având în vedere că pentru reținerea acestei agravante este suficient ca două persoane să cumpere împreună chiar și un singur pachet de țigări de contrabandă, pentru consumul propriu, pachet pe care apoi îl dețin și, eventual, îl și transportă împreună, fapta în discuție fiind pedepsită cu închisoare de la 5 la 15 ani, fără ca, în acest caz, să mai poată fi incidentă instituția renunțării la urmărirea penală, dată fiind depășirea limitei de 7 ani închisoare. În aceste condiții, susțin, în esență, că limitele de pedeapsă prevăzute de art. 274 din Legea nr. 86/2006 încalcă în mod flagrant principiul proporționalității exprimat la nivel constituțional în art. 53.

6. **Judecătoria Iași — Secția penală** apreciază că dispozițiile art. 274 raportat la art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 sunt constituționale. Are în vedere că aceleași dispoziții legale au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție invocate și în prezenta cauză, față de critici similare. În acest sens invocă deciziile Curții Constituționale nr. 138 din 10 martie 2016 și nr. 113 din 25 februarie 2020.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și, în acest sens, reține că restrângerea exercițiului unor drepturi ale persoanei condamnate este justificată și chiar impusă de necesitatea apărării, în esența lor, a drepturilor și a libertăților fundamentale ale altor persoane, iar nivelul sancțiunii este proporțional cu gravitatea faptei și suficient de flexibil pentru a permite individualizarea pedepsei. Totodată, reține că, potrivit art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora se reglementează prin lege organică astfel încât revine legiuitorului infraconstituțional competența să reglementeze, potrivit unor criterii ce țin de politica penală, incriminarea unor fapte sociale care aduc atingere relațiilor de serviciu, integrității funcțiilor și demnităților publice, desigur, cu obligația de a respecta, în același timp, prevederile constituționale, precum și pe cele de tehnică legislativă. De asemenea, invocă jurisprudența Curții Constituționale potrivit căreia nu are competența de a se implica în domeniul legiferării și al politicii penale a statului, orice atitudine contrară constituind o imixtiune în competența acestei autorități constituționale. Curtea recunoaște că, în acest domeniu, legiuitorul se bucură de o marjă de apreciere destul de întinsă, având în vedere că acesta se află într-o poziție care îi permite să aprecieze, în funcție de o serie de criterii, necesitatea unei anumite politici penale.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 19 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 270 alin. (3) din același act normativ, care au următorul cuprins: „*Faptele prevăzute la art. 270—273, săvârșite de una sau mai multe persoane înarmate ori de două sau mai multe persoane împreună, se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.*” Art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 prevede că: „*Sunt asimilate infracțiunii de contrabandă și se pedepsesc potrivit alin. (1) colectarea, deținerea, producerea, transportul, preluarea, depozitarea, predarea, desfacerea și vânzarea bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal cunoscând că acestea provin din contrabandă sau sunt destinate săvârșirii acesteia.*”

12. În susținerea neconstituționalității normelor criticate, autorii excepției invocă prevederile constituționale ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile constituționale ale art. 53 — care permit, în mod condiționat și cu titlu de excepție, restrângerea exercițiului unor drepturi și al unor libertăți, așadar care statuează cu privire la regimul restrângerii exercițiului acestora — nu au o existență autonomă, așa încât pot fi invocate în susținerea unei excepții de neconstituționalitate prin raportare la alte dispoziții din Constituție care, în mod necesar, reglementează cu privire la drepturi ori libertăți fundamentale. În aceste condiții, având în vedere acest aspect, precum și faptul că autorii excepției de neconstituționalitate nu au precizat vreun drept ori vreo libertate fundamentală al căror exercițiu să fi fost restrâns prin textul de lege criticat, instanța de contencios constituțional nu poate examina constituționalitatea normelor criticate prin raportare la art. 53 din Legea fundamentală. Curtea observă însă că autorii excepției de neconstituționalitate susțin că proporționalitatea răspunderii penale poate face obiectul controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, având în vedere că angajarea răspunderii penale, prin consecințele sale, determină o restrângere a exercițiului unor drepturi, iar această restrângere, adesea materializată în sancțiunea aplicată, trebuie să fie proporțională cu împrejurarea care a determinat aplicarea ei, adică fapta comisă. În aceste condiții, Curtea reține din motivarea excepției de neconstituționalitate că autorii susțin încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 53 prin raportare la art. 23 alin. (1) din Legea fundamentală, referitor la libertatea individuală.

14. Analizând excepția de neconstituționalitate, cât privește critica referitoare la limitele de pedeapsă reglementate de norma criticată, din perspectiva lipsei proporționalității în raport cu fapta incriminată, care se încadrează în categoria formei agravate a infracțiunilor prevăzute la art. 270—273 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, Curtea reține că, prin Decizia nr. 113 din 25 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 394 din 14 mai 2020, paragraful 35, a constatat că cele statuate în ceea ce privește reglementarea regimului sancționator al faptelor prevăzute de art. 270 alin. (3) sunt valabile *mutatis mutandis* și cu privire la critica având ca obiect dispozițiile art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006.

15. Totodată, Curtea a reținut, în considerentele Deciziei nr. 882 din 15 decembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 397 din 15 aprilie 2021, prin care a

respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate, că dispozițiile art. 274 teza a doua din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României sunt constituționale în raport cu criticile formulate, în acord cu jurisprudența sa constantă, potrivit căreia stabilirea limitelor de pedeapsă intră în atribuțiile organului legiuitor, reprezentând opțiunea acestuia, conform politicii penale a statului, potrivit rolului său constituțional de unică autoritate legiuitoare a țării, prevăzut la art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, care apreciază, în concret, în funcție de o serie de criterii, printre care și frecvența fenomenului infracțional. În acest sens, prin Decizia nr. 828 din 3 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 17 februarie 2016, Curtea a constatat că, în ipoteza infracțiunii de contrabandă, în forma asimilată, legiuitorul a apreciat că este necesară o sancționare fermă a acesteia, având în vedere actualitatea aspectelor reținute în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 23 iunie 2010, respectiv asigurarea unei mai bune monitorizări a operatorilor economici care desfășoară operațiuni cu produse accizabile, de exemplu, produse energetice, alcool și băuturi alcoolice și tutun prelucrat, accelerarea încasării accizelor la bugetul de stat și diminuarea evaziunii fiscale în domeniu, întărirea supravegherii și controlului vamal al activității de introducere și comercializare a mărfurilor în regim duty-free și instituirea unor pârgii care să conducă la creșterea gradului de colectare a veniturilor bugetare. Astfel, prin adoptarea și menținerea în fondul activ a acestor norme, Parlamentul s-a plasat în interiorul marjei sale de apreciere, prevederile de lege criticate având natura unei norme de incriminare speciale care creează un regim sancționator specific.

16. Curtea a constatat, totodată, că nu poate sancționa o eventuală lipsă de corelare între tratamentul sancționator al anumitor infracțiuni și optica legiuitorului reflectată în ansamblul tratamentului sancționator reglementat de Codul penal și de Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012. Astfel, menținerea anumitor limite de pedeapsă în cazul unor infracțiuni

și după intrarea în vigoare a noului Cod penal reprezintă opțiunea legiuitorului, conform politicii penale a statului, potrivit rolului său constituțional de unică autoritate legiuitoare a țării, prevăzut la art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală. Prin adoptarea și menținerea acestor norme în fondul activ, Parlamentul s-a plasat în interiorul marjei sale de apreciere, prevederile de lege criticate având natura unei norme de incriminare speciale care creează un regim sancționator specific (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 159 din 26 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 20 iulie 2020).

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

18. Distinct de jurisprudența citată, în raport cu motivele de neconstituționalitate formulate în prezenta cauză, Curtea reține că libertatea individuală nu are caracter absolut, fiind necesar să se exercite între coordonatele stabilite de ordinea de drept, așa încât încălcarea regulilor care compun ordinea de drept autorizează legiuitorul să reglementeze, în funcție de gravitatea comportamentului infracțional, norme penale care vizează direct libertatea persoanei. Aceste dispoziții însă trebuie să fie strict delimitate și condiționate, astfel încât libertatea individuală să fie respectată. Or, în condițiile în care norma criticată prevede în mod clar, accesibil și previzibil limitele de pedeapsă aplicabile în cazul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, Curtea constată că aceasta permite o individualizare judiciară a executării pedepsei „în condițiile și în temeiul legii”, potrivit art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală, ce excedează sferei de reglementare a art. 53 din Constituție. Cu alte cuvinte, stabilirea unor limite de pedeapsă mari în raport cu fapta incriminată, care se încadrează în categoria formei agravate a infracțiunilor, impusă de necesitatea realizării unei politici penale mai ferme, se află în interiorul limitelor proprii ale dreptului la libertatea individuală, așa încât dispozițiile art. 53 din Constituție nu au incidență în cauză.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Iuliana Degeratu și Viorel Degeratu în Dosarul nr. 673/245/2020/a1 al Judecătoriei Iași — Secția penală și constată că dispozițiile art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României raportat la art. 270 alin. (3) din același act normativ sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Iași — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 aprilie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 245

din 27 aprilie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (4) lit. n)
din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (4) lit. n) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Alen Daniel Moisin în Dosarul nr. 6.085/197/2020/a2 al Judecătoriei Brașov — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 691D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 695D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (4) lit. n) din Codul de procedură penală raportat la art. 284 din același act normativ, excepție ridicată de Ionel Cherciu în Dosarul nr. 29.269/325/2019/a1 al Judecătoriei Timișoara — Secția penală.

4. La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentanta Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 695D/2020 la Dosarul nr. 691D/2020, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens invocă Decizia Curții Constituționale nr. 353 din 11 mai 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Încheierea penală din 27 mai 2020, pronunțată în Dosarul nr. 6.085/197/2020/a2, **Judecătoria Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (4) lit. n) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Alen Daniel Moisin cu ocazia soluționării unei cauze având ca obiect o contestație împotriva amenzii judiciare.

8. Prin Încheierea din 27 mai 2020, pronunțată în Dosarul nr. 29.269/325/2019/a1, **Judecătoria Timișoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (4) lit. n) din Codul de procedură penală raportat la art. 284 din același**

act normativ, excepție ridicată de Ionel Cherciu cu ocazia soluționării unei cauze având ca obiect o contestație împotriva amenzii judiciare.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată că dispozițiile criticate sunt lipsite de claritate și previzibilitate. Sancțiunea aplicată în temeiul art. 283 alin. (4) lit. n) din Codul de procedură penală nu poate fi contestată, potrivit art. 284 alin. (3) din același act normativ. Art. 283 alin. (3) din Codul de procedură penală nu permite instanței realizarea unei analize cu privire la existența sau inexistența abuzului de drept. Autorii susțin că art. 284 din Codul de procedură penală încalcă prevederile constituționale invocate. Arată că procedura de judecată a cererii de anulare sau reducere a amenzii este lipsită de claritate și previzibilitate, lăsând la aprecierea instanței citarea părților, necesitatea prezenței procurorului, judecarea cererii în camera de consiliu sau în ședință publică. Lipsa unor dispoziții clare și previzibile referitoare la judecarea cererii de anulare sau reducere a amenzii determină încălcarea dreptului la un proces echitabil. Totodată, se încalcă prevederile art. 21 din Constituție, dreptul de acces liber la justiție fiind îngrădit de textul de lege criticat.

10. **Judecătoria Brașov — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că drepturile procesuale și procedurale trebuie exercitate de către părți cu bună-credință, în caz contrar ajungându-se la efectuarea de cheltuieli inutile de către organele judiciare și părți pentru soluționarea unor litigii al căror obiect a fost analizat în proceduri jurisdicționale anterioare la finalul cărora a fost dispusă o soluție definitivă. Instanța apreciază că dispozițiile criticate nu îngădesc accesul liber la justiție prevăzut de art. 21 din Constituție, petentul nefiind împiedicat să se adreseze justiției, dar putând să fie sancționat când își exercită cu rea-credință dreptul de a se adresa justiției.

11. **Judecătoria Timișoara — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că dispozițiile criticate sunt în deplin acord cu prevederile constituționale invocate de autorul excepției, acestea reglementând în mod clar procedura de judecată a cererilor în anulare sau reducere a amenzii (termen pentru exercitare căii de atac, procedura în sine, obligativitatea comunicării încheierii prin care s-a aplicat amenda) și fiind clare și previzibile în ceea ce privește motivul pentru care organul judiciar poate aplica o amendă penală.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, în Dosarul nr. 695D/2020, îl constituie, potrivit actului de sesizare, dispozițiile art. 283 alin. (4) lit. n) din Codul de procedură penală raportat la art. 284 din același act normativ. Curtea observă că, în realitate, art. 284 din Codul de procedură penală este menționat de autorul excepției în susținerea criticilor de neconstituționalitate, astfel că și în acest dosar obiectul excepției îl constituie art. 283 alin. (4) lit. n) din Codul de procedură penală. Așa fiind, obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 283 alin. (4) lit. n) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut: „(4) *Următoarele abateri săvârșite în cursul procesului penal se sancționează cu amendă judiciară de la 500 lei la 5.000 lei: [...] n) abuzul de drept constând în exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale și procedurale de către părți, reprezentanții legali ai acestora ori consilierii juridici.*”

16. Autorii excepției susțin că textul criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 15 referitor la principiul neretroactivității, art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1) și (3) referitor la accesul liber la justiție, art. 124 referitor la înfăptuirea justiției, art. 126 alin. (2) referitor la instanțele judecătorești și art. 129 referitor la folosirea căilor de atac.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate, dintr-o perspectivă identică, prin Decizia nr. 353 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 14 iulie 2017, și Decizia nr. 675 din 6 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1116 din 29 decembrie 2018. Curtea a constatat că prevederile legale criticate reglementează, așa cum însăși denumirea marginală a acestora o enunță, cu privire la abaterile judiciare și la amenda judiciară. Participanții la procesul penal au, în cadrul desfășurării acestuia, anumite obligații impuse de legea procesuală, iar neîndeplinirea acestora ori îndeplinirea lor cu ignorarea condițiilor prevăzute de lege poate dăuna bunei desfășurări a procedurii judiciare sau poate stânjeni aflarea adevărului și realizarea justiției penale.

18. Dispozițiile art. 283 din Codul de procedură penală prevăd structura de bază a conținutului abaterilor judiciare (respectiv fața persoanei care, fiind obligată printr-o dispoziție a legii procesuale sau a unei legi speciale să îndeplinească o anumită activitate procesuală ori să se abțină de la îndeplinirea unei activități contrare acesteia, cu știință, nu a îndeplinit-o sau a îndeplinit-o fără respectarea condițiilor prevăzute de lege), iar acest conținut se poate completa cu alte norme procesuale. Prin urmare, prevederile art. 283 din Codul de procedură penală au caracter de norme generale, care se întregesc prin alte norme procedurale.

19. Astfel, legiuitorul a identificat o serie de cazuri de neîndeplinire a obligațiilor procesuale sau de îndeplinire a lor cu nerespectarea exigențelor legale, între care se regăsește și abuzul de drept, constând în exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale și procedurale. Abuzul de drept procesual a fost introdus în Codul de procedură penală din 1968 prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010. Potrivit teoriei abuzului de drept, orice drept trebuie exercitat numai în conformitate cu menirea sa naturală și în limitele sale normale, adică în armonie

cu starea contemporană a relațiilor și a uzurilor sale. Uzul dreptului în limitele menționate îl protejează pe titular împotriva oricărei responsabilități pentru prejudiciile pe care le-ar putea determina, pe când exercitarea de o manieră anormală, prin deturnarea dreptului de la menirea sa firească/obișnuită, constituie abuz de drept.

20. Cât privește abaterea judiciară constând în exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale și procedurale, Curtea a constatat că în procesul penal, asemenea celui civil, drepturile procesuale trebuie exercitate cu bună-credință, potrivit scopului pentru care au fost recunoscute de lege și fără a se încălca drepturile procesuale ale altei părți. Din această perspectivă, exercitarea cu rea-credință a unui drept procesual sau procedural poate avea consecințe negative prin perturbarea bunei desfășurări a procesului, prin prejudicierea unui drept procesual al altuia sau într-o altă modalitate. Situații frecvente în practică, în care se exercită cu rea-credință drepturile procesuale, sunt, spre exemplu, cele privind formularea de cereri identice, repetate la un interval scurt de timp după respingerea cererii anterioare sau rezilierea contractului de asistență juridică în diferite momente procesuale, când partea are interes în amânarea pe orice cale a procesului — cum ar fi împiedicarea instanței de a judeca o propunere de prelungire a măsurii arestării preventive.

21. De altfel, abuzul de drept procesual presupune atât un element subiectiv, care constă în exercitarea cu rea-credință a dreptului procedural, în scop de șicană, fără justificarea unui interes special și legitim, ci numai cu intenția de a-l vătăma pe adversar, pentru a diminua sau întârzia posibilitățile de apărare ori de valorificare a drepturilor acestuia, cât și un element obiectiv, care constă în deturnarea dreptului procedural de la scopul pentru care a fost recunoscut de lege. În plus, în procesul penal, elementul subiectiv poate privi nu numai vătămarea intereselor părții adverse, ci și ale societății, care sunt reprezentate de către Ministerul Public, precum și împiedicarea organelor judiciare de la aflarea adevărului în cauză; în acest sens, potrivit art. 10 alin. (6) din Codul de procedură penală, „dreptul la apărare trebuie exercitat cu bună-credință, potrivit scopului pentru care a fost recunoscut de lege”. Așa fiind, poate constitui un abuz de drept procesual formularea mai multor cereri succesive de recuzare sau formularea unor cereri probatorii fără o teză probatorie reală, cu singura intenție de a obține amânarea cauzei.

22. De asemenea, ca o consecință a abaterii, amenda judiciară are rolul de a disciplina comportamentul procesual al participanților la procedura judiciară și al altor terțe persoane în legătură cu procesul, în scopul intrării în legalitate a acestora și al efectuării corecte și la timp a îndatoririlor ce le revin. Așa fiind, potrivit art. 284 din Codul de procedură penală, persoana amendată poate cere anularea sau reducerea amenzii în termen de 10 zile de la comunicarea ordonanței ori a încheierii judecătorului de drepturi și libertăți/judecătorului de cameră preliminară/instanței de judecată, iar cererea va fi soluționată de un alt judecător de drepturi și libertăți, respectiv de un alt judecător de cameră preliminară ori de un alt complet, prin încheiere. Dacă se constată că persoana amendată justifică de ce nu a putut îndeplini obligația sa, se va dispune anularea amenzii, iar dacă se apreciază că împrejurările invocate de cel amendat ar fi putut fi înlăturate printr-o comportare mai diligentă, amenda va fi redusă în consecință.

23. Chiar dacă abaterea nu se referă în mod explicit la o neîndeplinire punctuală a unei obligații legale, ea constă totuși într-o obligație generală referitoare la abținerea părții de la a abuza de un drept. Așa fiind, Curtea a constatat că nu poate fi primită critica de neconstituționalitate potrivit căreia dispozițiile legale contestate afectează prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5), deoarece conținutul normativ este suficient de clar,

precis și previzibil, în așa fel încât destinatarul acestora să-și poată adapta conduita la exigențele impuse de legiuitor.

24. Curtea a constatat că aceste prevederi nu reprezintă altceva decât o reflectare a exigențelor constituționale referitoare la obligația exercitării drepturilor și libertăților cu bună-credință, care este prezumată de însuși faptul că prin indicarea unei conduite de urmat orice alte variante sunt excluse. De aceea, abuzul de drept poate fi considerat un veritabil antonim juridic al bune-credințe, a cărei dimensiune socială a fost inclusă în cuprinsul normei constituționale de referință prin îndatorirea de a nu încălca drepturile și libertățile celorlalți.

25. Totodată, Curtea a constatat că nu poate fi primită nici susținerea potrivit căreia prin dispozițiile legale criticate este

afectat dreptul la un proces echitabil. Dimpotrivă, partea interesată se poate adresa unui alt judecător de drepturi și libertăți/judecător de cameră preliminară/complet în termen de 10 zile de la comunicarea ordonanței/încheierii de amendare în vederea anulării sau reducerii amenzii aplicate. Așadar, din perspectivă constituțională, dispozițiile art. 283 alin. (4) lit. n) și ale art. 284 alin. (3) și (5) din Codul de procedură penală garantează persoanei amendate o judecată imparțială în cadrul unui proces echitabil.

26. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine modificarea acestei jurisprudențe, atât soluția, cât și considerentele deciziilor anterior analizate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alen Daniel Moisin în Dosarul nr. 6.085/197/2020/a2 al Judecătoriei Brașov — Secția penală și de Ionel Cherciu în Dosarul nr. 29.269/325/2019/a1 al Judecătoriei Timișoara — Secția penală și constată că dispozițiile art. 283 alin. (4) lit. n) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Brașov — Secția penală și Judecătoriei Timișoara — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 aprilie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 259

din 27 aprilie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (6) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana-Cristina Puică	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (6) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Vasile Botomei în Dosarul nr. 7.068/180/2017/a3 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 214D/2021.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 6 aprilie 2023, în prezența autorului excepției și cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie. Dezbaterile au fost consemnate în încheierea din acea dată, când Curtea a respins, ca inadmisibilă, cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene formulată de autorul excepției și, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul prevederilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea pentru data de 27 aprilie 2023, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

3. Prin Încheierea din 21 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 7.068/180/2017/a3, **Curtea de Apel Bacău** —

Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (6) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat. Excepția a fost ridicată de Vasile Botomei într-o cauză având ca obiect trimiterea în judecată a inculpatului pentru săvârșirea unor infracțiuni prevăzute de dispozițiile art. 60 alin. (6) din Legea nr. 51/1995.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 60 alin. (6) din Legea nr. 51/1995 — care incriminează folosirea fără drept a denumirilor „Barou”, „Uniunea Națională a Barourilor din România”, „U.N.B.R.” ori „Uniunea Avocaților din România” sau a denumirilor specifice formelor de exercitare a profesiei de avocat, precum și folosirea însemnelor specifice profesiei ori purtarea robei de avocat în alte condiții decât cele prevăzute de legea menționată — încalcă normele constituționale privind statul de drept, principiul legalității, egalitatea în fața legii, dreptul la informație, dreptul la învățătură, accesul la cultură, dreptul de proprietate privată, libertatea economică, restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și reglementarea infracțiunilor prin lege organică. Consideră că textul de lege criticat este lacunar, întrucât nu specifică în mod clar și neechivoc prin ce act se obține autorizația de folosire a denumirilor de „Barou” și „Uniunea Națională a Barourilor din România”, în condițiile în care înregistrarea de pe certificatele fiscale nu este suficientă. Autorul excepției invocă o instabilitate legislativă accentuată. În acest sens arată că, prin Decizia Curții Constituționale nr. 109 din 9 februarie 2010, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2008 (privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995), prin care a fost introdus textul de lege criticat, a fost declarată neconstituțională, iar fapta prevăzută a fost dezincriminată, norma penală de incriminare fiind însă reintrodusă prin Legea nr. 270/2010 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995. La 1 februarie 2014, conținutul constitutiv al infracțiunii a fost modificat prin Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal. Consideră că există un paralelism legislativ între dispozițiile art. 60 alin. (6) din Legea nr. 51/1995 și prevederile art. 26 alin. (2) și (3) din același act normativ, care incriminează exercitarea, fără drept, a oricărei activități specifice profesiei de avocat și, respectiv, fapta persoanei care exercită activități specifice profesiei de avocat în cadrul unor entități care nu fac parte din formele de organizare profesională recunoscute de lege, motiv pentru care se impune constatarea intervenirii abrogării implicite a textelor menționate. De asemenea, susține că tehnica de redactare a dispozițiilor de lege criticate este deficitară, întrucât acestea nu precizează prin ce act de autorizare se pot folosi denumirile respective și cine îl emite. Arată că atât timp cât statul a autorizat entități cu denumiri identice nu se poate susține că se află în culpă utilizatorul acestor denumiri, având în vedere că există acte de înregistrare ale entităților juridice cu denumirile care au fost folosite, hotărâri judecătorești de înființare a acestor persoane juridice, actul constitutiv și statutul, autentificate de un notar public, precum și sute de rezoluții de neîncepere a urmăririi penale, de scoatere de sub urmărire penală și de clasare, confirmate prin hotărâri judecătorești definitive. De asemenea, arată că Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 15 din 21 septembrie 2015, pronunțată în recurs în interesul legii, dovedește lipsa de previzibilitate a Legii nr. 51/1995.

5. **Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, arată că dispozițiile art. 60 alin. (6) din Legea nr. 51/1995 sunt previzibile, în condițiile în care conceptele juridice la care se raportează,

respectiv dobândirea calității de avocat și organizarea profesiei de avocat, sunt clar reglementate de același act normativ.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

8. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

9. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 60 alin. (6) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 7 februarie 2011, dispoziții modificate prin prevederile art. 51 pct. 3 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012. În temeiul art. II din Legea nr. 25/2017 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 28 martie 2017), Legea nr. 51/1995 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 mai 2018, dându-se textelor o nouă numerotare, astfel că art. 60 alin. (6) din Legea nr. 51/1995, republicată în 2011, a devenit art. 59 alin. (6) din aceeași lege, republicată în 2018. Curtea se va pronunța însă asupra textului de lege având numerotarea și cuprinsul care au produs efecte în cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate. Prin urmare, Curtea se va pronunța asupra dispozițiilor art. 60 alin. (6) din Legea nr. 51/1995, cu următorul cuprins: „(6) *Folosirea fără drept a denumirilor «Barou», «Uniunea Națională a Barourilor din România», «U.N.B.R.» ori «Uniunea Avocaților din România» sau a denumirilor specifice formelor de exercitare a profesiei de avocat, precum și folosirea însemnelor specifice profesiei ori purtarea robei de avocat în alte condiții decât cele prevăzute de prezenta lege constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.*”

10. În susținerea neconstituționalității dispozițiilor de lege criticate, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept și principiul legalității, ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în fața legii, ale art. 31 alin. (1) privind dreptul la informație, ale art. 32 alin. (1) referitor la dreptul la învățătură, ale art. 33 privind accesul la cultură, ale art. 44 alin. (1)—(4), (6), (8) și (9) referitor la dreptul de proprietate privată, ale art. 45 privind libertatea economică, ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 73 privind reglementarea infracțiunilor prin lege organică.

11. Examinate excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției a mai formulat o excepție identică în același dosar penal. Astfel, prin Încheierea din 15 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 7.068/180/2017/a1, Judecătoria Bacău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu

excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (6) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de același autor — Vasile Botomei — și care a format obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 9D/2018, soluționat prin Decizia nr. 514 din 30 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 24 august 2020, prin care excepția a fost respinsă ca neîntemeiată.

12. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că o decizie a sa are autoritate de lucru judecat în ipoteza în care obiectul, cauza și părțile sunt aceleași atât în cadrul excepției soluționate prin respectiva decizie, cât și în cadrul excepției ridicate ulterior. Astfel, ținând seama de prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție și ale art. 11 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, referitoare la obligativitatea deciziilor Curții Constituționale, partea care a invocat excepția nu o mai poate reitera, întrucât prima decizie intră în puterea lucrului judecat și, în consecință, excepția este inadmisibilă (Decizia nr. 567 din 7 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 9 iulie 2007, Decizia nr. 864 din 10 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 din 6 august 2008, Decizia nr. 507 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 9 iunie 2009, Decizia nr. 184 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 5 mai 2012, și Decizia nr. 419 din 3 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 494 din 18 iulie 2012).

13. De asemenea, Curtea a reținut că hotărârea de sesizare a Curții Constituționale se bucură de autoritate de lucru judecat sub aspectul dispoziției de sesizare cu excepția de neconstituționalitate, astfel încât, dacă este invocată din nou aceeași excepție de neconstituționalitate, instanța judecătorească *a quo* are competența de a invoca — din oficiu — și de a admite excepția autorității de lucru judecat. De aceea, în condițiile în care instanța judecătorească nu își îndeplinește această atribuție, revine instanței constituționale competența de a respinge ca inadmisibilă — în temeiul dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, ale art. 11 alin. (3) și ale art. 14 din Legea

nr. 47/1992 și ale art. 430 din Codul de procedură civilă — excepția de neconstituționalitate astfel formulată, întrucât dispozițiile procesual civile referitoare la autoritatea de lucru judecat atașată hotărârilor judecătorești sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în cazul deciziilor Curții Constituționale (Decizia nr. 481 din 18 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 607 din 11 august 2015, paragraful 14, Decizia nr. 376 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 630 din 2 august 2017, paragraful 15, Decizia nr. 794 din 4 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 27 ianuarie 2021, paragraful 16, și Decizia nr. 206 din 7 aprilie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 876 din 6 septembrie 2022, paragraful 14).

14. Raportând cele de mai sus la cauza de față, Curtea observă că instanța judecătorească *a quo*, și anume Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, sesizând Curtea Constituțională prin Încheierea din 21 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 7.068/180/2017/a3, nu a ținut cont de autoritatea de lucru judecat de care se bucura, sub aspectul dispoziției de sesizare a Curții Constituționale, Încheierea din 15 decembrie 2017, pronunțată de Judecătoria Bacău — Secția penală în Dosarul nr. 7.068/180/2017/a1. Așadar, printr-o decizie anterioară, și anume Decizia nr. 514 din 30 iunie 2020, mai sus citată, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (6) din Legea nr. 51/1995, iar decizia pronunțată are — pentru părțile aflate în litigiu — autoritate de lucru judecat cu privire la problema de constituționalitate dezlegată. O atare concluzie se impune prin prisma faptului că excepția de neconstituționalitate supusă analizei Curții Constituționale a fost formulată de aceeași parte — Vasile Botomei, în cadrul aceluiași proces —, excepția fiind reiterată în calea de atac a apelului, iar obiectul excepției îl constituie aceleași dispoziții din Legea nr. 51/1995, cu privire la care au fost formulate aceleași critici. În aceste condiții, Decizia nr. 514 din 30 iunie 2020 se bucură de autoritate de lucru judecat în raport cu părțile din proces — efecte *inter partes litigantes*.

15. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (6) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Vasile Botomei în Dosarul nr. 7.068/180/2017/a3 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 aprilie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Oana-Cristina Puică

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

REGULAMENT

pentru modificarea Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 10/2016 privind organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară

În temeiul prevederilor art. 7 alin. (2), art. 14 și ale art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 26.07.2023,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezentul regulament.

Art. I. — Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 10/2016 privind organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1006 din 15 decembrie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — Organizarea și funcționarea Consiliului A.S.F., precum și atribuțiile acestuia sunt prevăzute în Regulamentul de organizare și funcționare al Consiliului A.S.F., precum și în Procedura de sistem privind organizarea și desfășurarea ședințelor Consiliului și ale Comitetului executiv din cadrul Autorității de Supraveghere Financiară.”

2. La articolul 43, alineatele (6) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) Secretariatul Comitetului executiv este asigurat de Serviciul secretariat al Consiliului A.S.F.

(7) Atribuțiile Comitetului executiv, ale secretariatului, relațiile funcționale, precum și modalitatea de desfășurare a ședințelor acestuia sunt prevăzute în Procedura de sistem privind organizarea și desfășurarea ședințelor Consiliului și ale Comitetului executiv din cadrul Autorității de Supraveghere Financiară.”

3. La articolul 52, punctul 9 se abrogă.

4. La articolul 52, punctul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„10. Serviciul secretariat al Consiliului A.S.F.”

5. Articolul 53¹ se abrogă.

6. Articolul 58 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 58. — Serviciul control intern, integritate și protecția informațiilor are ca obiectiv consolidarea strategiei A.S.F. și a cadrului procedural intern în domeniul controlului intern, al integrității, conformității interne și al protecției informațiilor clasificate în vederea implementării și respectării unor reguli și standarde de securitate care să garanteze protecția informațiilor sensibile, conformarea la prevederile legale în domeniul protecției datelor cu caracter personal, respectarea prevederilor legale privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice și asigurarea conformității interne în vederea prevenirii și combaterii riscurilor operaționale.”

7. Articolul 59 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 59. — (1) Atribuțiile specifice Serviciului control intern, integritate și protecția informațiilor sunt:

1. elaborează, anual, proiectul Programului de revizuire, actualizare și dezvoltare a sistemului de control intern/managerial al A.S.F.;

2. asigură Secretariatul tehnic al Comisiei de monitorizare, coordonare și îndrumare metodologică a dezvoltării sistemului de control intern/managerial al A.S.F.;

3. elaborează analize, studii și materiale de sinteză cu privire la modul de implementare, la nivelul A.S.F., a standardelor specifice de control intern managerial și monitorizează modul de conformare la aceste standarde;

4. elaborează, actualizează și monitorizează, în colaborare cu structurile specializate ale A.S.F., cel puțin anual, strategiile și politicile de management al riscurilor operaționale interne;

5. efectuează, în colaborare cu celelalte structuri ale A.S.F., analize de risc operațional intern și identifică și implementează măsuri de contracarare a riscurilor operaționale interne;

6. avizează pentru conformitate procedurile operaționale și de sistem elaborate de către structurile organizatorice, urmărind realizarea, la un nivel corespunzător de calitate, a atribuțiilor specifice, în concordanță cu propriile atribuții;

7. asigură ducerea la îndeplinire și consemnarea în documente scrise a activităților specifice organizării controlului intern managerial, asigurând înregistrarea și păstrarea în mod adecvat a acestor documente;

8. verifică separarea atribuțiilor personalului A.S.F. în procesul de elaborare a procedurilor operaționale și de sistem de către structurile organizatorice, astfel încât atribuțiile de aprobare, control și înregistrare să fie încredințate, într-o măsură adecvată, unor persoane diferite, special împuternicite în acest sens;

9. propune și implementează politica de integritate și conformitate internă care conține procedurile operaționale și de sistem și regulile de bază ce trebuie respectate de întreg personalul A.S.F. și urmărește modul de respectare a prevederilor Codului de etică și integritate al A.S.F.;

10. gestionează și actualizează Registrul tranzacțiilor personale la nivelul A.S.F., conform Codului de etică și integritate al A.S.F., asigurând monitorizarea acestora, precum

și modul de respectare a prevederilor O.U.G. nr. 93/2012, privind obligația înregistrării participațiilor deținute;

11. identifică, evaluează, acordă consultanță, monitorizează și raportează conducerii ierarhice aspectele legate de riscurile de integritate și de conformitate internă;

12. organizează și asigură gestionarea informațiilor clasificate în condiții de securitate pe toate componentele protective ale acestei categorii de informații, asigurând, în același timp, relaționarea A.S.F. cu autoritățile și instituțiile publice din domeniul ordinii publice și siguranței naționale;

13. întocmește și actualizează permanent cadrul procedural intern al A.S.F. în domeniul protecției informațiilor clasificate;

14. gestionează incidentele de securitate și abaterile de la reglementările de securitate, prin intermediul Structurii de securitate a A.S.F., conform dispozițiilor legale în materie;

15. gestionează activitățile și măsurile specifice privind respectarea prevederilor Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările și completările ulterioare;

16. asigură fluxul operațional al documentelor clasificate preluate de la Compartimentul registratură, secretariat și arhivă, precum și relațiile funcționale și operative cu Serviciul Român de Informații, Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Afacerilor Interne, Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, Agenția Națională de Integritate etc.;

17. asigură respectarea măsurilor specifice referitoare la protecția documentelor cu caracter confidențial, acordând sprijin și consultanță de specialitate structurilor organizatorice din cadrul A.S.F. în ceea ce privește protecția informațiilor cu caracter confidențial;

18. soluționează, conform mecanismelor procedurale, încălcarea principiilor de integritate și conformitate internă prevăzute în reglementările interne ale A.S.F.;

19. informează și consiliază personalul A.S.F. cu privire la politicile și procedurile interne care implică prelucrarea de date sau impactul oricăror produse sau servicii noi din perspectiva prelucrării datelor cu caracter personal;

20. monitorizează respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), denumit în continuare *Regulamentul G.D.P.R.*, de către personalul A.S.F., inclusiv alocarea responsabilităților și acțiunile de conștientizare și de formare a personalului A.S.F. implicat în operațiunile de prelucrare, precum și auditurile aferente;

21. consiliază personalul A.S.F. în ceea ce privește evaluarea impactului asupra prelucrării și protecției datelor cu caracter personal în domenii de interes ale structurilor organizatorice solicitante;

22. elaborează și monitorizează aplicarea Strategiei de implementare a Regulamentului general privind protecția datelor cu caracter personal la nivelul A.S.F. și a Politicii de protecție a datelor cu caracter personal în cadrul A.S.F.;

23. emite avize, recomandări, puncte de vedere, analize și rapoarte privind prelucrarea și protecția datelor cu caracter personal, conform solicitărilor structurilor organizatorice ale A.S.F., respectiv ale conducerii A.S.F., după caz;

24. elaborează și monitorizează implementarea, împreună cu Direcția comunicații și tehnologia informației, conform competențelor, a Planului de măsuri tehnice și organizatorice pentru asigurarea securității și confidențialității datelor cu caracter personal la nivelul A.S.F.;

25. coordonează investigarea incidentelor privind prelucrarea și protecția datelor cu caracter personal gestionate în cadrul A.S.F., precum și a situațiilor de încălcare a reglementărilor vizând prelucrarea și protecția datelor cu caracter personal;

26. menține, prin ofițerul pentru protecția datelor cu caracter personal la nivelul A.S.F., cooperarea cu Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (*A.N.S.P.D.C.P.*) și asumarea rolului de punct de contact, inclusiv consultarea prealabilă cu *A.N.S.P.D.C.P.* în aspecte privind prelucrarea și protecția datelor cu caracter personal;

27. constituie punct de contact atât pentru structurile organizatorice ale A.S.F., cât și pentru persoanele vizate și exercitarea drepturilor acestora privind toate aspectele legate de prelucrarea și protecția datelor cu caracter personal la nivelul A.S.F.;

28. constituie și gestionează Registrul general la nivelul A.S.F. privind evidența activităților de prelucrare a datelor cu caracter personal la nivelul A.S.F. prin culegerea și centralizarea informațiilor pentru completarea matricii fluxurilor de documente care conțin date cu caracter personal, conform prevederilor privind prelucrarea și protecția datelor cu caracter personal;

29. elaborează procedurile operaționale și de sistem cu privire la adoptarea și implementarea măsurilor organizatorice și tehnice în domeniul protecției datelor cu caracter personal;

30. asigură, cu sprijinul structurilor organizatorice ale A.S.F., informarea persoanelor vizate cu privire la modalitățile și situațiile de prelucrare a datelor cu caracter personal de către A.S.F., în conformitate cu prevederile legale;

31. gestionează, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, raportările formulate de avertizorii în interes public;

32. îndeplinește orice alte atribuții cu caracter specific domeniului de activitate, prevăzute de reglementările în vigoare sau dispuse de conducerea ierarhică.

(2) Șeful Serviciului control intern, integritate și protecția informațiilor are calitatea de ofițer pentru protecția datelor cu caracter personal.

(3) Prin decizie a președintelui A.S.F., un salariat din cadrul Serviciului control intern, integritate și protecția informațiilor este desemnat ca înlocuitor al ofițerului pentru protecția datelor cu caracter personal.”

8. Articolul 82⁵ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 82⁵. — Serviciul secretariat al Consiliului A.S.F. are ca obiective planificarea, organizarea, desfășurarea ședințelor Consiliului A.S.F. și ale Comitetului executiv al A.S.F., precum și asigurarea secretariatului tehnic al acestora.”

9. La articolul 82⁶, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 82⁶. — Relațiile funcționale ale Serviciului secretariat al Consiliului A.S.F. sunt:”.

10. Articolul 82⁷ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 82⁷. — Atribuțiile specifice Serviciului secretariat al Consiliului A.S.F. sunt:

1. organizează ședințele Consiliului A.S.F. și ale Comitetului executiv al A.S.F. și asigură secretariatul acestora;

2. întocmește statistici cu privire la activitatea Consiliului A.S.F./Comitetului executiv al A.S.F., la solicitarea președintelui și/sau a Consiliului A.S.F./Comitetului executiv al A.S.F.;

3. contribuie la elaborarea raportului anual al A.S.F., prin furnizarea informațiilor referitoare la activitatea Consiliului A.S.F./Comitetului executiv al A.S.F.;

4. verifică materialele ce urmează a fi prezentate președintelui A.S.F. pentru a dispune analiza acestora în ședința Consiliului A.S.F./Comitetului executiv al A.S.F., din perspectiva respectării cerințelor de formă și de fond prevăzute de Regulamentul de organizare și funcționare al Consiliului A.S.F. și de Procedura de sistem privind organizarea și desfășurarea ședințelor Consiliului și ale Comitetului executiv din cadrul Autorității de Supraveghere Financiară;

5. verifică respectarea circuitului de avizare a materialelor ce urmează a fi prezentate președintelui A.S.F. pentru a dispune analiza acestora în ședința Consiliului A.S.F./Comitetului executiv al A.S.F., conform procedurilor/reglementărilor interne ale A.S.F.;

6. întocmește, la solicitarea președintelui A.S.F. sau a Consiliului A.S.F./Comitetului executiv al A.S.F., analize, situații, sinteze cu privire la activitatea de organizare a ședințelor Consiliului A.S.F./Comitetului executiv al A.S.F., precum și cu privire la alte aspecte care vizează domeniul de activitate al serviciului;

7. comunică structurilor de specialitate hotărârile adoptate și/sau măsurile dispuse în cadrul ședințelor Consiliului A.S.F./Comitetului executiv al A.S.F. și urmărește modul în care sunt duse la îndeplinire, conform prevederilor Procedurii de sistem privind organizarea și desfășurarea ședințelor Consiliului și ale Comitetului executiv din cadrul Autorității de Supraveghere Financiară;

8. coordonează transmiterea spre informare și/sau executare a dispozițiilor și deciziilor președintelui A.S.F., la solicitarea expresă a acestuia;

9. asistă membrii neexecutivi ai Consiliului A.S.F. în procesul de analiză și formulare de opinii de specialitate, observații și propuneri fundamentate pe marginea documentelor/notelor supuse analizei, aprobării/informării în ședințele Consiliului A.S.F. și în ședințele comisiilor-suport care funcționează pe lângă Consiliul A.S.F.;

10. întocmește pentru membrii neexecutivi ai Consiliului A.S.F. analize, situații, sinteze și materiale-suport cu privire la subiectele supuse analizei, aprobării/informării în ședințele Consiliului A.S.F. și în ședințele comisiilor-suport care funcționează pe lângă Consiliul A.S.F.;

11. asigură secretariatul comisiilor-suport care funcționează pe lângă Consiliul A.S.F., împreună cu salariații desemnați din cadrul structurilor organizatorice implicate;

12. identifică, din studiul documentelor supuse analizei în ședințele Consiliului A.S.F. și în ședințele comisiilor-suport care funcționează pe lângă Consiliul A.S.F. sau din subiectele supuse dezbaterii, aspectele care nu sunt fundamentate sau reglementate corespunzător și formulează observații și propuneri, la solicitarea expresă a conducerii ierarhice;

13. urmărește și asigură un flux operațional optim între structurile organizatorice și membrii neexecutivi ai Consiliului A.S.F. al documentelor și înscrisurilor solicitate privind ședințele Consiliului A.S.F. și ședințele comisiilor-suport care funcționează pe lângă Consiliul A.S.F., respectând prevederile reglementărilor interne în vigoare referitoare la caracterul documentelor operaționale prezentate în cadrul ședințelor Consiliului A.S.F. și ședințelor comisiilor-suport;

14. elaborează procedurile de lucru pentru activitatea specifică și stabilește sursele informaționale necesare;

15. solicită structurilor organizatorice din cadrul A.S.F. datele și informațiile necesare exercitării atribuțiilor serviciului, acestea fiind obligate să asigure suportul tehnic sau informațional și să răspundă de îndată solicitării adresate;

16. participă la sesiunile de instruire cu tematică specifică și la reuniunile interne și internaționale de profil;

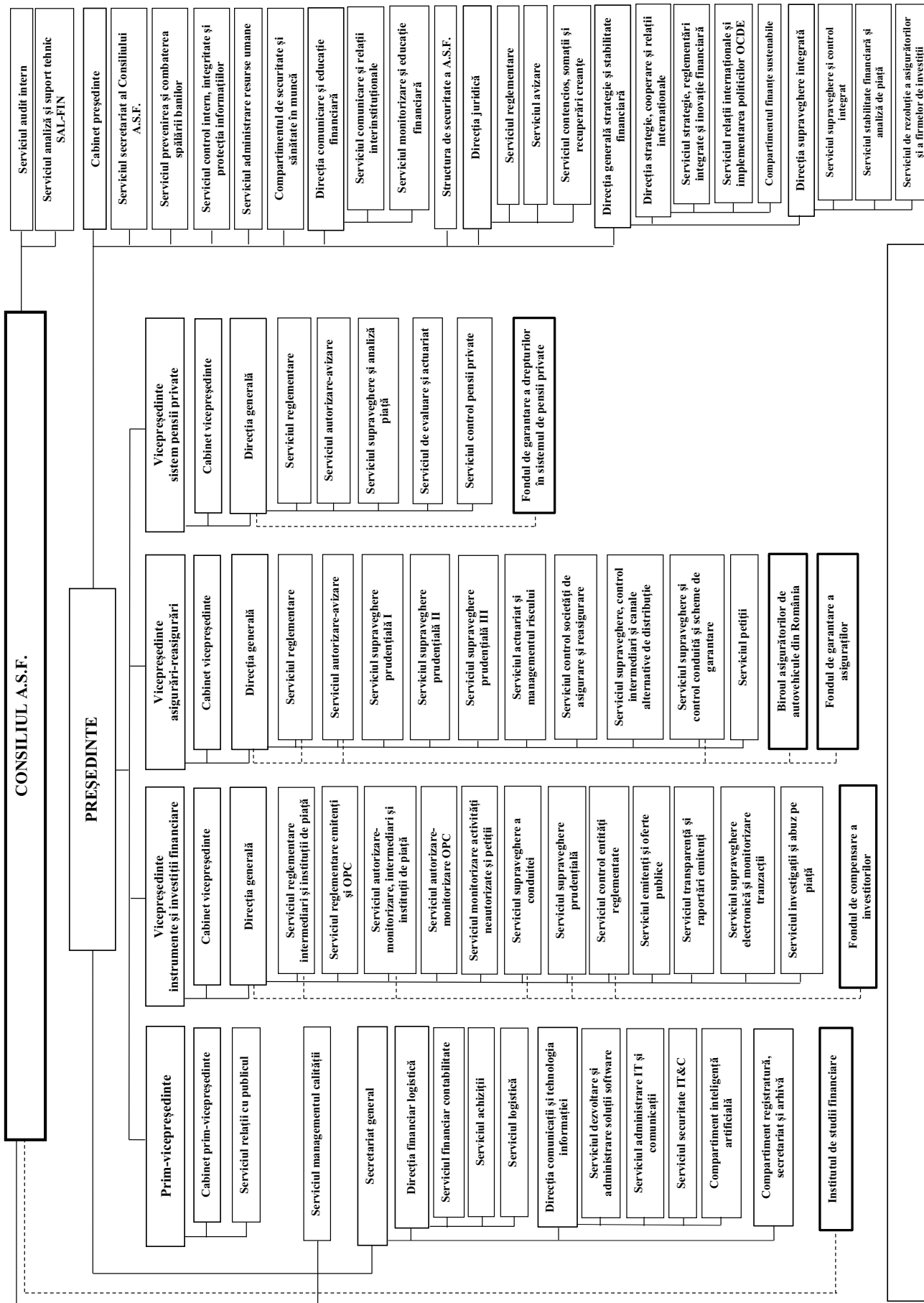
17. îndeplinește orice alte atribuții cu caracter specific domeniului de activitate, prevăzute de reglementările în vigoare sau dispuse de conducerea ierarhică.”

11. Anexa se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul regulament.

Art. II. — Prezentul regulament se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 7 august 2023.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Nicu Marcu

ORGANIGRAMA AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

Notă: Numărul de posturi și alocarea acestora în cadrul structurilor organizatorice din cadrul A.S.F. se stabilesc de către Consiliul A.S.F. și sunt prevăzute distinct în statul de funcții al A.S.F.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

★

RECTIFICĂRI

La Acte ale partidelor politice publicate în temeiul Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale — Partidul Social Democrat — P.S.D., publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 26 aprilie 2023, se fac următoarele rectificări:

1. La „Suma totală a împrumuturilor cu o valoare mai mică de 100 de salarii de bază minime brute pe țară primite în anul 2022”, în tabel, la numărul curent 1, în loc de:

„1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
----	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

se va citi:

„1	Sector 1	—	75.000,00	—	42.000,00	—	—	—	—	—	—	—	—
----	----------	---	-----------	---	-----------	---	---	---	---	---	---	---	---

2. La „Suma totală a împrumuturilor cu o valoare mai mică de 100 de salarii de bază minime brute pe țară primite în anul 2022”, la rubrica „Cuantumul total”, în loc de: „0,00” se va citi: „117.000,00”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
 Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
 Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

